

[Socialministeren]

betaling for varig og midlertidig hjemmehjælp, tildeling af fripladser i daginstitutioner for børn og unge, betaling for ophold på døgninstitutioner for børn og unge og betaling for beskyttede boliger.

Forslagene på socialministeriets område vedrørende socialindkomst medfører en besparelse for det offentlige i alt på ca. 320 mill. kr. (PL januar 1979).

I tilslutning til dette forslag vil der blive fremsat forslag om anvendelse af den foreslåede socialindkomst på boligministeriets og undervisningsministeriets område.

For så vidt angår en nærmere beskrivelse af, på hvilke områder socialindkomsten tænkes anvendt, og de økonomiske konsekvenser heraf kan jeg henvisse til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Jeg vil godt afslutte fremlæggelsen af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget med at understrege, at uanset de betydelige besparelser, lovforslaget indebærer, er regeringens sigte med lovforslaget ikke først og fremmest besparelserne. Formålet er først og fremmest en mere retfærdig fordeling af ydelserne og en ordning, der er mere overskuelig for borgerne. Dette formål svækkes ikke af, at det af samfundsøkonomiske grunde har været nødvendigt at kombinere dette sigte med besparelser.

De administrative konsekvenser af forslaget skal således ses i lyset af dette overordnede mål. En mere retfærdig fordeling opnås ikke gratis, og en bedre orientering af borgerne om grundlaget for tildeling af sociale ydelser er ikke omkostningsfri. Lovforslaget er udarbejdet efter indgående drøftelser mellem de statslige og kommunale skatte- og sociale myndigheder, bl. a. med henblik på at tilrettelægge ordningen, så den medfører det mindst mulige administrative besvær. På grundlag af disse drøftelser er de administrative merudgifter ved forslaget anslået til ca. 8 mill. kr. efter en overgangstid.

Det forbedrede fordelingsgrundlag for de sociale ydelser, som forslaget om en socialindkomst indebærer, sikrer samtidig, at de besparelser, som er indeholdt i de forslag, jeg samtidig fremsætter, bæres af dem, der har bedst mulighed herfor.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændringer af reglerne om kontanthjælp, indførelse af socialindkomst m. v.).

(Lovforslag nr. L 223).

Lovforslaget er et led i bestræbelserne på at begrænse det offentliges udgifter. Dette foreslås inden for bistandslovens kontanthjælpsafsnit gennemført dels ved at lægge et loft over den løbende hjælp, dels ved at indføre regler, hvorefter personer med midler over et vist økonomisk niveau vil blive afskåret fra at modtage ydelser, som hidtil har været givet efter en lempelig økonomisk bedømmelse eller helt uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold.

Disse ændringer skal ses i forbindelse med det samtidig fremsatte forslag til lov om socialindkomst, der netop har til hensigt at skabe et tildelingsgrundlag, der er mere socialt betonet end den skattepligtige indtægt.

Med hensyn til den kontanthjælp, der efter bistandslovens § 37 ydes under forbigående vanskeligheder, har det hidtil været sådan, at hjælpen var begrænset dels ved ansøgerens hidtidige levestandard, dels ved den pågældendes forventede fremtidige levestandard. Da denne bestemmelse i visse situationer har givet mulighed for at yde hjælp til opretholdelse af et relativt højt levestandard, foreslås i lovforslaget, at der indføres et generelt maksimum for denne hjælp, således at den samlede hjælp ikke kan overstige det beløb, som – efter skattefrækt – udbetales personer, der får dagpenge efter højeste sats, og som ikke har andre indtægter. Dette skal være den klare hovedregel, men maksimumsgrensen skal dog kunne fraviges for personer, der på grund af usædvanlig store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter sidder i særlig vanskelige forhold. Samtidig vil det blive præciseret, at kontanthjælp i de første 3 måneder kan ydes efter en kortfattet gennemgang af ansøgerens faste udgifter, hvilket vil medføre en lettere af arbejdet i de kommunale socialforvaltninger.

Der foreslås endvidere en stramning af de regler, der gælder for ansøgeres formueforhold, således at ydelse af hjælp forudsætter, at hverken ansøgeren eller dennes ægtefælle er i besiddelse af en formue, hvoraf det økonomiske behov skulle kunne dækkes. Også